

»Oprosti nepravdu svom bližnjem, pa kad budeš molio, gresi tvoji će se oprostiti.«

U društvu punom nasilja, kao što je ovo u kojem živimo, teško se suočiti s temom praštanja.

Kako oprostiti nekome ko nas je lično grubo povredio izdajući naše poverenje?

SNAGA HRABROSTI

Prvi naš spontani odgovor je osveta, uzvraćanje zlim na zlo, stvarajući spiralu mržnje i nasilja koja se širi na društvo. Ili pak prekidanje svake veze i mržnja.

Reč Božja odlučno se suočava s različitim sukobima nudeći nedvosmisleno najteže i najodvažnije rešenje: praštanje.

UVEK JE MOGUĆE PONOVO POČETI

Mi takođe grešimo i svaki put želimo da nam se oprost! Molimo i nadamo se da će nam se opet dati mogućnost da započnemo iznova, da drugi još uvek imaju poverenja u nas. **Ako to važi za nas, ne važi li i za druge? Zar ne treba da volimo bližnje kao sebe same?**

POBEDITI ZLO DOBRIM

Oproštenje nije znak slabosti.

Oproštenje je čin volje i razuma, dakle čin slobode, a sastoji se u prihvatanju brata onakvog kakav on jeste, uprkos tome što nam je naneo zlo, kao što Bog prihvata nas grešnike bez obzira na naše mane.

Uvek je moguće oprostiti!

Poteškoće sa mamom su počele **nakon razvoda mojih roditelja**, naš odnos se promenio. Iako smo živeli u istoj kući imao sam utisak da se prema meni ne ophodi kao prema svom detetu već kao prema nekome kome je prisiljena da obezbedi uslove za rast. Primetio sam da se ovako ponašala i prema mom bratu. Ovo mi je izazivalo još veću patnju.

Njeni odnosi kod kuće i van kuće su me rastuživali. **Rastao sam sam mnogo besa prema njoj i njenim stavovima...** Nakon ovakvog dugog perioda, mama je odlučila da se promeni, shvativši koliko je vremena izgubljeno. Ali ja još uvek nisam uspevao da prihvatim: zlo koje mi je nanela delovalo mi je neizbrisivo i bilo mi je teško da oprostim. **Razmišljajući sam shvatio da je ovo bio veliki bol i za mene.** Rekao sam sebi da oproštaj treba da krene od mene i da treba da je gledam kao novu osobu. Međutim, čak iako sam bio svestan ovoga, bilo mi je teško da je volim. **Jedne večeri, u ličnom razgovoru sa Isusom, molio sam da moja ljubav prema njoj bude veća od mržnje koju sam osećao. Sada se borim da pokažem ovu moju ljubav prema njoj u malim stvarima.** Osetio sam da mi je potrebno da je gledam novim očima kako bih je voleo i da je ono što je bitno ljubav koju je ona pokazivala sada. **Imao sam snage da joj oprostim**, polako osećam da je bol prošao i da je bitno da uvek gledamo jedni na druge kao na nove osobe, počinjući iznova svaki put kad pogrešimo.

Da li ti se desilo slično iskustvo?